

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro regionální rozvoj

2008/2236(INI)

20. 1. 2009

STANOVISKO

Výboru pro regionální rozvoj

pro Výbor pro zahraniční věci

o revizi „nástroje evropské politiky sousedství“
(2008/2236(INI))

Navrhovatel: Petru Filip (od 19. 12. 2008 převzal Lambert van Nistelrooij)

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá zařazení přeshraniční spolupráce do působnosti nařízení o evropském nástroji politiky sousedství (ENPS) jako strategického nástroje pro rozvíjení společných projektů a posílení vzájemných vztahů mezi zeměmi evropské politiky sousedství (EPS) a členskými státy; trvá však na tom, že je zapotřebí vytvořit samostatný nástroj pro zajištění pravidelného monitorování řízení a postupu uplatňování společných operačních programů na obou stranách hranic EU;
2. zdůrazňuje, že přeshraniční spolupráce by měla přispívat k integrovanému a udržitelnému rozvoji mezi sousedními příhraničními regiony a k harmonické územní integraci v rámci Společenství a se sousedními zeměmi; upozorňuje, že nejvhodnějším způsobem, jak splnit tento cíl, je koordinovat cíle vnější politiky s cíli a podporami politiky hospodářské, sociální a územní soudržnosti;
3. zdůrazňuje, že je nutné lépe koordinovat zásahy v oblasti územní spolupráce politiky hospodářské, sociální a územní soudržnosti s vnějším prvkem přeshraniční spolupráce: s kandidátskými zeměmi na členství v EU, zeměmi patřícími do EPS, Ruskou federací a sousedními zeměmi nejbližších regionů;
4. vyzývá Komisi, aby připravila podrobný přehled všech společných operačních programů schválených na období let 2007–2013 spolu s hodnocením míry, v níž byly při provádění projektů dodržovány zásady transparentnosti, účinnosti a partnerství; vybízí Komisi, aby připravila přehled nejčastějších problémů, jimž čelí řídicí orgány v hraničních regionech EU i v zemích EPS, s cílem najít na tyto problémy v příštím programovém období vhodnější řešení;
5. vyjadřuje politování nad omezeným uplatňováním zásady subsidiarity, o níž informují první zprávy o provádění programu; vyzývá proto Komisi, aby v rámci decentralizovanějšího přístupu k řízení i k provádění programů podpořila větší zapojení regionálních a místních subjektů; poukazuje na to, že výstavba funkčních decentralizovaných struktur je zásadním předpokladem úspěšného provádění projektů EPS;
6. vyjadřuje politování nad zjištěnou nedostatečnou koordinací mezi financováním prostřednictvím ENPS a Evropského fondu pro regionální rozvoj a vyzývá ke zjednodušení postupů a harmonizaci pravidel s cílem dosáhnout lepšího uplatňování stávajících nástrojů a vyhnout se překrývání činností; v této souvislosti očekává informace Komise o kontrolách zavedených s cílem zabránit dvojímu financování;
7. domnívá se, že je třeba uplatňovat integrovaný přístup, který zaručí nezbytnou koordinaci mezi územními úrovněmi (od místní až po evropskou), specializovanými politikami a programy podpory;
8. vybízí Komisi, aby usnadnila výměnu zkušeností a osvědčených postupů v přeshraniční

spolupráci mezi programy EPS a projekty a akcemi prováděnými v rámci cílů evropské územní spolupráce; stejně jako již ukončené iniciativy Společenství INTERREG III A; zejména se domnívá, že je třeba posílit odbornou přípravu, v jejím rámci programy výuky jazyka sousedních zemí a partnerské iniciativy pro zaměstnance státní správy; v této souvislosti navrhuje provádět periodické analýzy zlepšení, pokud jde o posilování kapacit a institucí na obou stranách hranic EU;

9. domnívá se, že větší kontakty mezi lidmi a osobní zkušenosti s demokracií a právním státem jsou předpokladem optimálního provádění projektů EPS;
10. vybízí Komisi a vnitrostátní, regionální a místní orgány, aby podporovaly programy partnerství mezi městy a regiony a aby jim poskytovaly odpovídající podporu, pokud jde o posilování místní a regionální správní kapacity v sousedních zemích a o podporu programů výměny pro občanskou společnost a iniciativ v podobě mikroprojektů;
11. vyzývá Komisi, aby aktivně propagovala přeshraniční hospodářská, společenská a institucionální sdružení vzhledem k nedostatečné interakci v této oblasti mezi příhraničními regiony;
12. domnívá se, že jelikož vyčleněná suma představuje pouze 5 % celkového rozpočtu ENPS, nejsou na přeshraniční spolupráci vyčleněny dostatečné prostředky odpovídající tomu, že tyto programy mají velký přínos jakožto nástroje regionální stability, a vzhledem ke konkrétním zlepšením, k nimž mohou vést při budování správních kapacit, transparentnosti postupů a zapojení občanské společnosti do rozhodovacího procesu; vyzývá Komisi, aby při propočtu financování na další programové období zvažila možnost tyto limity pro financování navýšit;
13. zdůrazňuje význam začlenění problematiky rovnosti žen a mužů, rovnosti příležitostí a zvláštních potřeb osob se zdravotním postižením a starších osob do projektů financovaných ENPS;
14. domnívá se, že mají-li být splněny cíle hlavních programových dokumentů vztahujících se k EPS, měl by se ENPS zaměřovat na vyváženou strategii vůči zemím východu a jihu a zaujímat k oběma těmto oblastem specifický přístup, a tak pomoci některým regionům v přijetí inovativních konceptů rozvoje zaměřených na společné cíle;
15. připomíná, že EPS nabízí znamenitý rámec pro regionální spolupráci v otázkách, jako je životní prostředí, energetická bezpečnost, kultura, doprava, správa hranic a migrace; všude, kde je to možné, podporuje vyjednávání právně závazných odvětvových dohod, které by usnadňovaly integraci společných politik; trvá zejména na nutnosti mobilizovat investice do rozšiřování transevropských dopravních a energetických sítí do zemí EPS;
16. zdůrazňuje, že ochrana klimatu a podpora energetické účinnosti jsou klíčovými oblastmi pro posílenou spolupráci mezi EU a všemi partnery ESP; domnívá se proto, že by měly být přednostně podporovány projekty, které splňují zásady udržitelného rozvoje;
17. vybízí Komisi, aby předložila návrh na posílenou politiku sousedství vůči sousedním zemím, jejichž přístupová jednání mají v současnosti malé šance na úspěch, avšak které mohou vytvořit trvalé pouto s EU.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	20.1.2009
Výsledek závěrečného hlasování	+: 45 -: 2 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Victor Boșținaru, Wolfgang Bulfon, Giorgio Carollo, Antonio De Blasio, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Monica Giuntini, Ambroise Guellec, Jim Higgins, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Rumiana Jeleva, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Florencio Luque Aguilar, Jamila Madeira, Sérgio Marques, Yiannakis Matsis, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Pierre Pribetich, Giovanni Robusti, Wojciech Roszkowski, Grażyna Staniszewska, Catherine Stihler, Andrzej Jan Szejna, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Brigitte Douay, Madeleine Jouye de Grandmaison, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Richard Seeber